

Luxembourg, 11. september 2013

PRESSEMELDING 11/2013

Dom i sak E-6/12 EFTAs overvåkningsorgan mot Kongeriket Norge

NORSK FORVALTNINGSPRAKSIS OM BARNETRYGD DELVIS I STRID MED EØS-RETTE

I en dom avsagt i dag, gav EFTA-domstolen EFTAs overvåkningsorgan ("ESA") delvis medhold i en sak anlagt mot Kongeriket Norge. Saksøkeren hevdet at norsk forvaltningspraksis om i visse tilfeller å nekte barnetrygd til arbeidstakere i Norge utgjør et brudd på EØS-avtalen.

Praksisen innebærer en unnløtelse av en vurdering av om et barn av en person som arbeider i Norge hovedsakelig forsørges av denne forelder, selv om foreldrene er separert og barnet lever sammen med den andre forelder i en annen EØS-stat enn Norge.

Stevningen var basert på to grunnlag: Brudd på artikkel 1(f)(i) og på artikkel 76 i forordning 1408/71 om samordning av trygdeordninger ("forordningen").

EFTA-domstolen bemerket at selv om gjeldende nasjonal lovgivning i seg selv er i samsvar med EØS-retten, kan en unnløtelse av å oppfylle forpliktelser oppstå på grunn av en forvaltningspraksis som er i strid med EØS-retten, dersom den til en viss grad er av fast og allmenn karakter. Domstolen fant at den aktuelle forvaltningspraksis oppfylte dette kriterium.

EFTA-domstolen tok for det første til følge påstanden om brudd på artikkel 1(f)(i) i forordningen. Domstolen forkastet Norges argument om at artikkelen bare utgjør en definisjonsnorm, som ikke i seg selv kan overtredes. Artikkel 1(f)(i) definerer forordningens personelle virkeområde for familiemedlemmer. Virkeområdet er avgjørende for en korrekt anvendelse av lovvalgsreglene i forordningen. En unnløtelse av å anvende bestemmelsen riktig setter derfor forordningens effektivitet på spill.

For det andre forkastet EFTA-domstolen påstanden om brudd på artikkel 76 i forordningen. ESA hadde ikke fremlagt tilstrekkelig bevis for hvordan bestemmelsen var brutt. I den sammenheng bemerket EFTA-domstolen spesielt at situasjonen beskrevet i stevningen også kan falle inn under artikkel 10 i forordning 574/72. Men stevningen inneholdt ikke tilstrekkelig informasjon til å avgjøre hvilke av disse to regler som kommer til anvendelse og som ville være brutt som følge av den aktuelle forvaltningspraksis.

Dommen er tilgjengelig i fulltekst på Internett, se www.eftacourt.int.

Pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.